

Valamennyi kerületeiben nagy tömegek írták alá a balpárt ajánlási iverit

Pénteken este befejezték az ajánlásokat

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szövetkezett Városi Balpárt ajánlási iverit alírását pénteken este mindenütt befejezték. Valamennyi kerületben a balpárt ajánlásait erősen tuljegyezték. Megállapítható, hogy a titkos szavazásnak ezt az első etapját: az ajánlások nyílt szavazását, a balpárt jényesen meg-

nyerte.

Pénteken este az utolsó ajánlásokat is hitelesítették, majd lezárták az iverit és azokat a pártok bizalmi embereinek adták át, akik ma reggel 9 órakor nyújtják át a körzeti elnököknek.

Komplikációk a VII. kerületben — Klebelsberg mandátuma körül

(A Délmagyarország munkatársától.) A hetedik választási kerületben, mint ismeretes, a Szövetkezett Városi Balpárt nem állított jelöltet, a Nagyszeged Párt pedig a következő listát ajánlotta: Klebelsberg Kunó, dr. Berecz János, dr. Tóth Imre, dr. Türr Aladár, dr. Kogutowitz Károly és vitéz Csetneky Lajos. Most azután komoly bonyodalom támadt e körül a lista körül.

A Nagyszeged Pártnak az volt a célja, hogy Klebelsberg Kunó feltétlenül első helyen kerüljön be a város közgyűlésébe. Csak utóbb jöttek rá az illetékesek, hogy a választási törvény értelmében — egyhangú szavazás esetén — csak póttagként jöhetne be a kultuszminiszter. A választási törvény ugyan kimondja, hogy szavazategyenlőség esetén — és szavazategyenlőségnek számít a szavazás nélküli egyhangú választás is — a jelöltek sorrendjét a kvalifikációjuk sorrendje szerint kell megállapítani, ha pedig egyenlő a kvalifikáció is, akkor sorshuzás útján. A hetedik kerület egységspárti jelöltjei közül a legmagasabb kvalifikációja dr. Berecz János és dr. Kogutowitz Károly egyetemi professzoroknak van, utánuk következnek dr. Türr Aladár és dr. Tóth Imre, mindkettő ügyvédi diplomával és csak ezután következik dr. Klebelsberg Kunó, akinek államtudományi doktorátusa van. Mivel pedig a kerület négy rendes és két póttagot választ, az ötödik helyre kerülő kultuszminiszter csak póttagként jöhetne be.

A Nagyszeged Párt elnöksége ezért úgy határozott, hogy megszavaztatja a kerületet és néhány választóval a jelöltek listájából kihuzatja a kultuszminiszter kivételével az összes neveket. Így a kultuszminiszternek valamivel több szavazata lenne, mint a többinek, így biztosíthatják majd számára az első helyet.

A szegedi Weiszok és Kleinok figyelmébe

(A Délmagyarország munkatársától.) Mégis csak dühöng a felekezeti béke a Nagyszeged Párt kebelében. Rettenetesen dühöng. Csak úgy porzik bele a Nagyszeged Pártba tömörült zsidóság önérzete. Aki nem hiszi, az olvassa el a Nagyszeged Párt jobboldali felhivatalos lapját, a Szegedi Új Nemzedéket, amelynek főszerkesztője egyik oszlopos tagja ennek a pártnak és egyik harsonása a felekezeti békének. Ez a lap napról-napra válogatott kifejezésekkel hízelkedik azoknak a zsidóknak, akik pénzt és vokst adóznak Dobayék, Tóth Imréék, Máriadiók megválasztásáért. Tegnapelőtt Schmidt Ferenc kirolánását közölte, ma pedig idézeteket közöl a »Magyarság« egyik cikkéből, amely a zempléni választásokat kommentálja és ezt a cikket, kétségbevonhatatlan bizonyossággal annak, hogy száz százalékgig azonosítja magát vele, az első oldal első hasábjain, tehát a vezércikk helyén közli nagy, kéthasábos kettős címmel. A második cím ez: »Statiztika a zempléni keresztény pogromról«. Idézzük belőle szó szerint a következőket:

»Zemplénben bejutott összesen hat Klein, két Friedmann, egy sereg Liebmann és

Groszmann, nemkülönben egy másik csapat Neufeld, Weisz, Goldblatt, Deutsch és Blumenfeld, hogy a magyar hangzatu Weiszokról és Kleinokról ne is történjék említés.

E félelmetes had élén ott áll Wolff Lajos, az ujhelyi hitelbanki fiók igazgatója, a virilis jogon választók cégvezető vezére, Lajos jogon mondjuk Zemplén új és stilszerű Kossuthja, aki ezt a hallatlan vereséget mérte a kormányra és a főispánra. Keresztények csak megtizedelve jutottak, ha véletlenül, azaz kegyelemből ugyan jutottak a virilis jogon listájára. Valóságos keresztény pogrom történt Zemplénben és csak irtagnak, vagy hirtmondónak maradt meg néhány nemhéber a nagy útközérből.

Igy néz ki virilis jogon az ellenzék győzelme Zemplénben. Így festhet Miskolcon is, jelöl és bizonyossággal annak, hogy a gazdasági erő és szervezetség jogcímén micsoda

tjesztő horda

készül birtokába venni hivatalosan is a törvényhatóságok életét.

Nyílt választás 1929-ben

Hogyan került pótválasztásba a dorozsmai kerületben a két egységspárti jelölt

Pénteken lefolytatták a nyílt választás embertelenségét a Madarassy Gábor halálával megüresedett Dorozsma-kistéleki kerületben. Három jelölt startolt: Steuer György hivatalos egységspárti, Kiss Ferenc egységspárti és dr. Dénes István ellenzéki.

Este nyolckor készült el az eredmény: pótválasztás lesz Kiss Ferenc és Steuer között. Dénesre leadtak 1435 szavazatot, Steuerre 1980-at, Kiss Ferencre 1988-at.

Hogy mi történt, alább mondják el a tudósítások:

Kakastoll, plakátok és turnusok Dorozsmán

Dorozsma, október 25. (A Délmagyarország kiadott munkatársától.) A megrozsdásodott földben most folynak az őszutói munkák. A faluban, Kiskundorozsmán csönd van. Izgalomnak, harcnak nyoma sem látszana, ha nem tűnne fel majd minden uccasarkon a csendőrsüvegek mellett a fekete kakastoll. Lovas és gyalogos csendőrök cirkálnak mindenfelé, vigyáznak a rendre, amely bizonyos rend maradna nélkülük is, de hát ez a szokás nálunk, nyíltan szavazó magyarok között.

Az egységes párt küzdelmének irányítói azt hirdetik, mondogatják, hogy a kormány ebben a kerületben tiszta választást akar. Ezt hirdetik a hivatalos faktorok is, a végrehajtó közegek azonban nem gondolkoznak egészen így. Nekik talán érdemekre van szükségük és erre páratlanul jó alkalomnak ígérkezik ez az alkotmányos küzdelem. Támogatják erősen, tüzzel, vassal, plakáttal, ígéretekkel, fenyegetésekkel és a régi, jó, kipróbált választási trükkökkel Steuer Györgyöt, az egységes párt hivatalos jelöltjét, aki a hetekig tartó előcsatározások alatt nem tudott népszerűséget szerezni a választók között.

Kora reggel

— még opálos ködök bujnak meg a barázdák tájékán —, népes a dorozsmai főtér. Hetipiac van. A párt helyiségek körül alig van valami élet, de az ide-oda futkározó autók nagy port vernek föl a locsolatlan uccákban. A hivatalos jelölt párt helyisége előtt valóságos autótand keletkezik, vagy husz szegedi autótaxit bérelt ki az egységes párt.

A község háza előtt többen állnak, köztük

egy falábú rokkant,

aki keményen méltatlankodik valami fölött. A község háza fekete hirdető tábláján, a hivatalos

hirdetmények számára fönntartott helyen, két felhívás ékeskedik. Mindkettőt a Hadirokkantak Országos Szövetségének helyi elnöksége függesztette ki. Az egyik arról értesíti a dorozsmai hadirokkantakat, hogy a választmány Steuer György támogatását határozta el és tette kötelezővé a tagokra, mert »főispán urunknak és a többi előljáró urainknak érdekében járunk, ha Steuer Györgyöt támogatjuk«. A másik, rövidebb, de velősebb és gépirásos hirdetményből azt tudhatják meg a dorozsmai hadirokkantak, hogy »aki pedig a választmány egyhangú határozatának eleget nem tesz, semminemű támogatásban részesülni nem fog, azt az egyesület kötelékéből kizárja György elnök«. És mind a két hirdetmény a község háza hivatalos hirdető tábláján függ, a fálábú, a félkaru, vagy félszemű hadirokkantak nem nagyon ijednek meg tőle, de a Dénes-párti szavazók

nem egykönnyen juthatnak el az urnákhoz,

hogy miért nem, az kiderül az alábbiakból.

A választás reggel nyolc órakor kezdődött. Dorozsmán Jerney Zoltán, a választási elnök és két szavazatszedő bizottság működik, az első kerületi a »nagy iskolában« és ennek elnöke Czékus Imre volt főbíró, a második az állami óvoda épületében működik Sztríha Kálmán esperes-plébános elnöklésével.

— Csak azok maradhatnak a teremben — kiáltja Czékus Imre —, akik Steuerre szavaznak, a többi menjen addig ki!

— Kérem szépen, én leszeretnék Dénesre szavazni — mondja egy földmunkás —, mert vissza köll monni a munkába, az egész munkanapot nem veszíthetném el, nem fizeti még sönki a nap-számomat...